

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Ja, det er rigtigt, det gør det utvivlsomt. Men saa forstaaer jeg ikke, hvilken Garanti der da ligger i, at der er en juridisk Justitsminister, for jeg forstod, at det var saadan, at det i Virkeligheden maatte garantere en Ufejlbarlighed. Det er der jo ikke noget af. Mon vi alligevel ikke hellere skulde se at blive fri for denne uklædelige juridiske Overvurdering, som vi atter og atter bliver præsenteret for rundt omkring i vort Samfund.

C. J. F. Sven: Spørgsmaalet om Besættelsen af en Overlægestilling paa Frederiksberg Hospital har ikke alene her i Tinget fremkaldt et Par Taler, men har ogsaa uden for dette høje Ting, i Pressen, givet Anledning til ikke ringe Diskussion, det vil sige en Diskussion, der kun er ført ensidigt, idet man naturligvis fra Hospitalsmyndighedernes Side er afskaaret fra i Pressen at give sig til at diskutere de Beslutninger, man har taget, og de Overvejelser, man har gjort sig i en foreliggende Sag, forinden denne er endeligt afgjort. Men det ligger jo saadan, at Lægerne har en ualmindelig god Presse-Service. Jeg tror ikke, nogen Stand i dette Land i højere Grad formaar at mobilisere Pressen, at faa slaaet paa Tromme og faa skabt en Masse Opsigt, allerede paa et Tidspunkt, hvor der slet ikke foreligger nogen Afgørelse i de Sager, der rejses.

Den højtærede Indenrigsminister kom med en datomæssig Fremstilling af, hvad der er passeret i den paagældende Sag, og de Datoer, den højtærede Minister har nævnt, er naturligvis rigtige. Men Ministeren kunde ikke gaa videre end til den 20. April; der sluttede Ministerens Redegørelse, og det vil være naturligt, at jeg genoptager Traaden der. Forinden skal jeg dog gøre den Bemærkning, at naar man fra Hospitalets Side tøvede i nogle Maaneder med at opslaa Stillingen, saa skyldes det, at man paa Hospitalet staar over for en meget betydelig Udvidelse af flere Afdelinger, praktisk talt en Omlægning og en Udvidelse af samtlige Afdelinger derude; der var Forhandlinger i Gang med Lægerne, og man var slet ikke klar over, hvorledes man egentlig i Fremtiden vilde tilrettelægge Fordelingen mellem de forskellige Afdelinger.

Jeg vender saa tilbage til den 20. April, paa hvilken Dag Sundhedsstyrelsens Erklæring kom til Kommunen. Efter Modtagelsen af denne Skrivelse blev den efter sædvanlig

Praksis sendt Hospitalets Overlæger til Erklæring. I Slutningen af Maj kom der saa en Erklæring fra Overlægerne, og efter den Turnus, der er for Sagers Behandling i Kommunen, kunde den ikke før den 19. Juli komme til Behandling i Hospitalsudvalget. Der var saa i Mellemtiden sket det, at der under 13. Juni fra Hospitalets Overlægeraad var fremkommet en Indstilling om, at man fremtidig skulde henlægge et Par medicinske Servicer, kan man kalde det, til den neurologiske Afdeling, og dette forandrede jo i sig selv noget Stillingen. Men dertil kom, at denne saa meget omtalte Overlægestilling viste sig kun at være søgt af 4 Personer, og kortelig sagt erklærede Sundhedsstyrelsen og det saakaldte § 14-Udvalg, der har en Ret til at udtale sig, at kun een af disse 4 var egnet til at overtage Stillingen.

Nu er det lidt mærkeligt, at der til en saadan Stilling, som der ellers er megen Rift om, kun melder sig een efter de særlig sagkyndiges Mening kvalificeret Mand, og vedkommende, som jeg havde Lejlighed til at tale med, erklærede ogsaa, at han maatte indrømme, det var noget mærkeligt, at der i Danmark kun var een kvalificeret Mand; det var en rar, elskværdig Mand, men han sagde: Det er ikke Ubeskedenhed, men saadan er det nu, der er kun mig.

Nu var vi — og det tror jeg, de fleste kommunale Myndigheder vilde være — noget kede af, at den Selvbestemmelsesret, som man skulde have til at vælge blandt kvalificerede, faktisk blev indskrænket derved, at der kun kommer een kvalificeret Mand, og derfor maatte dette give Anledning til nogle Overvejelser. Jeg tror, intet Menneske ønsker at faa ukvalificerede Ledere af Afdelingerne paa et Hospital, men Spørgsmaalet er, hvor megen Vægt man skal lægge paa det rent videnskabelige. Thi der kommer ved Siden af Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagældende er en fremragende Videnskabsmand eller ikke, dog andre Hensyn i Betragtning, og det er da navnlig disse Hensyn, som de kommunale Myndigheder maa tage i Betragtning.

Maa jeg nævne to Ting. For det første er der det Spørgsmaal, om den Mand, man skal ansætte, har Evner til at være Leder af en Hospitalsafdeling; thi det kan udmærket godt tænkes, at han er en fortrinlig Videnskabsmand, 1ste Klasse, 3 Stjerner, men at han enten karaktermæssigt ikke kan omgaas Folk, eller at der i hele hans Ledelse kan befrygtes at være en saadan Brist, at man af denne Grund ikke kan forsvare at tage ham. Endvidere er der Spørgsmaalet om, hvorledes den paagældende er i Stand